

★ VILACUP

Publicació de les CUP del Baix Montseny

1r semestre 2012 núm. 18 tercera època

EL GASODUCTE DE LA VERGONYA

ARRIBA AL BAIX MONTSENY EL GASODUCTE QUE QUEDARÀ ATURAT A HOSTALRIC DESPRÉS QUE L'ESTAT FRANCÈS L'HAGI CONSIDERAT INNECESSARI

S'està fent un tall de més de 20 metres d'ample que comporta un fort impacte ambiental

Encara ningú ha donat explicacions pels **81,5 milions d'euros** que s'han llançat innecessàriament

Uns pressupostos per respondre a les situacions més difícils

Després de mesos de debat sobre els pressupostos del 2012 amb la resta de forces polítiques, des de la CUP vam elaborar un document amb les 16 mesures que per nosaltres són imprescindibles per donar suport als Pressupostos 2012, unes mesures que busquen optimitzar els recursos de què disposem i donar resposta a les situacions de més precarietat. Pàgina 8.

El Ple de Palau aprova desclassificar el creixement a Moixerigues

La retirada del POUM del projecte de vial que havia de travessar els barris de Moixerigues i El Temple, aprovada en el ple del 3 d'abril passat, representa l'èxit de l'organització de la gent que s'ha sentit afectada i ha posat fil a l'agulla. Pàgina 10.

L'Ajuntament de Sant Esteve Palautordera, per la insubmissió fiscal a Espanya

A instàncies de la CUP, l'Ajuntament aprova una moció que proposa poder liquidar la majoria dels impostos a l'Agència Tributària de Catalunya i al mateix ajuntament, i per tant deixar de fer-ho a la d'Espanya. Així ho va acordar el Ple de la corporació del 4 d'abril passat amb el vot favorable de tots els grups. Pàgina 11.

CAP ON ENS PORTEN?

Per un cantó, com a resultat de la nostra incorporació a la Unió Europea, moltes decisions ja no ens pertanyen. Són preses per organismes llunyans i sobre les quals no tenim el més mínim control: recordeu que tant el president de la Unió, com la Comissió i el Banc Central, són triats per sistemes opacs a la voluntat popular. Resulta, doncs, que gran part de les decisions, que condicionen la nostra vida, són preses per senyors sobre els quals no tenim el més mínim control. El resultat està essent bàsicament l'enfonsament econòmic de la població, per aconseguir un gran enriquiment de molt pocs: estem parlant dels capitalistes de les grans entitats financeres i

de les grans multinacionals.

No sembla que els nostres polítics nacionals i estatals es trobin gaire a disgust amb la situació. Podrien estar lluitant, i hem de reconèixer que no seria fàcil, contra una situació que està escanyant financerament no tan sols les persones més humils, sinó també tota la petita i mitjana empresa. Però fan exactament tot el contrari: es comprometen a ser tan durs com els ho demanin, i seguir fil per randa les consignes emanades del gran capital internacional.

Quina solució li queda a qui es troba sense feina i sense futur, havent estat enganyat una vegada més per les falses promeses electorals? Doncs és ben clar que només li queda la protesta al carrer. I en aquest marc és on hem de veure la gran afluència a les manifestacions del dia 29 de març.

Per desgràcia les informacions als mitjans de comunicació varen donar més rellevància als actes violents ocasionats per un petit nombre de manifestants que a la manifestació mateixa. Creiem fermament que la

violència ha de ser eliminada del context de les relacions socials, rebutgem totes les formes de violència, sobretot la que és exercida des de la superioritat i l'abús de poder. Parlem de la violència que representa que un grup de 40 mossos d'esquadra entrin a casa teva i te'n facin fora deixin-te a tu i als teus fills al carrer, sense cap lloc on viure, de la violència que vàrem rebre tants manifestants pacífics o de la violència sistemàtica que fa poques setmanes va acabar amb la vida del farmacèutic grec o de la violència policial que fa pocs dies va acabar amb la vida d'un jove basc al rebre l'impacte d'una pilota de goma dels antiavalots que li va rebentar el crani.

La resposta del senyor Felip Puig és aprofitar la violència (la de la crema de contenidors i dels antiavalots) per practicar una retallada de les llibertats ciutadanes. Per així intentar anul·lar la possibilitat de resposta de la ciutadania a les seves retallades i a la seva violència. Estem vivint una evolució d'Europa que cada dia s'allunya més de la democràcia. No ho dubtis, si no ens hi oposem ens la imposaran.

CUP NACIONAL

Pas a pas, a pas valent

La CUP avança, l'alternativa també

Les coses s'estan posant malament, molt malament. Ningú es podria imaginar, fa tan sols uns mesos, el punt on estem arribant. Retallades socials, laborals, nacionals, de drets civils, etc. No tant sols protagonitzades o liderades pel nostre veïns, els dretans més desacomplexats als quals tothom ja coneix. Ara sembla que s'apunta al carro de la deriva feixitzant la dreta més nostrada. Aquella de la cara amable, rostre simpàtic, que ens repeteix fins a l'avorriment que la culpa és del Madrid. I no els traurem la part de raó que tenen: Espanya ens ofega. Però ells també. Ells, els qui col·laboren en aquesta estratègia de desmantellament del poc Estat del benestar i del poc Estat descentralitzat que havíem tingut fins ara.

Tot i això, tot i els embats d'alguns, les alternatives als partits i institucions del seu sistema fa anys que no paren de créixer: tant els moviments socials organitzats (en defensa del dret a l'habitatge, al treball o per l'autodeterminació dels Països Catalans, entre d'altres) com les propostes d'organització política alternativa des de la base. Un bona prova d'això són,

per exemple, els resultats de la CUP sobretot en el darrer cycle electoral. Dels 24 regidors del 2007 hem passat als més de 100 actuals. A això s'hi han de sumar les quatre noves alcaldies i un reguitzell (també nou) de consellers comarcals escampats pel país. El Baix Montseny tampoc en va ser una excepció: dels dos regidors de Sant Celoni hem passat als 8, entre Sant Celoni, Palau i Sant Esteve.

Aquest és el context i és justament ara quan més ens cal la força col·lectiva, l'organització popular, l'anar tots a la una. Som molts més, però estem molt mal armats. I som aquí, en el procés per organitzar la gent normal, la gent del carrer, per treballar no només per aturar la seva brutal ofensiva, sinó per construir les bases per un altre model de societat basat en els interessos de les persones i no del capital.

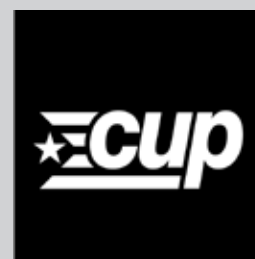
I és en aquest punt on cal entendre la passada Assemblea Nacional de la CUP que es va dur a terme a Reus l'11 de març passat. La CUP ha estat sempre diferent. Ha estat sempre

l'expressió política de la lluita a peu de carrer. Sempre entre la pols i la moqueta, deliberadament desconfiada de la moqueta. I així ha de seguir sent. Però per aconseguir-ho, ara calia fer un pas endavant, un pas valent. Construir l'alternativa des dels municipis és el que hem estat fent els darrers anys i, a bona part del país, encara ens queda molta feina per fer. Però cal no perdre de vista que els atacs que patim tota la gent treballadora, catalana i d'arreu, arriben des de tots els racons i que hem de tenir totes les potes a lloc si volem disposar d'unes mínimes garanties per poder plantar cara amb un cert èxit (com en el cas de l'ARE, per exemple), ja no diguem de poder implementar aquest model alternatiu, que entre tots (la CUP en bona part) estem intentant construir.

A la passada Assemblea Nacional, doncs, vam aprovar, fruit d'un debat dut a terme des de les assemblees locals i territorials de la Untat Popular, un nou document que analitzava d'on veníem i cap on volíem anar. Un document que estableix els objectius estratègics per als propers dos anys i que podríem resumir en dos punts bàsics: 1) enfortir l'organització popular

a nivell nacional; 2) implicar, encara més, tots els membres i col·laboradors en els moviments de base de lluita pels drets bàsics de la població.

Cal que la CUP esdevingui una alternativa sòlida (ara ja també a nivell nacional) a tots els partits i organitzacions que, fins ara, han estat vivint i col·laborant en la trama politicoempresarial que ens ha estat governant, que ens ha portat al lloc on som i que encara ens governa. I cal que ho faci mantenint la seva essència d'estricta democràcia radical i de compromís i impuls dels moviments socials i populars de base que treballen per una societat més justa i un país lliure. Perquè entenem que la gent del nostre país necessitem, a part de moviments localitzats i resposta a problemàtiques concretes (que també), una organització que, amb humilitat i paciència, intenti bastir (en col·laboració amb tot el conjunt de xarxes i moviments) una alternativa global, un altre model en el seu conjunt. Un model, en definitiva, que posi els interessos de les persones davant dels beneficis i del capital, que freni la degradació del territori i que posi fi a la humiliació i submissió nacional dels catalans a Espanya, caduca i rànica. Uns països catalans lliures, lliures de qualsevol mena d'explotació, dels poderosos de "fora" i dels poderosos de "dins".

VILACUP

CUP (Candidatura d'Unitat Popular)
www.santceloni.cup.cat

santceloni@cup.cat
palautordera@cup.cat
cupsantesteve@gmail.com

c/ Sant Josep, 31, baixos
Dipòsit legal: GI-389-2008

ROVELL DE L'OU

DESPRÉS DE L'AIGUA, EL GAS

Una nova canonada pel Baix Montseny

Arriba a Sant Celoni el gasoducte que havia d'unir Algèria amb Europa, després que l'Estat francès decidís anul·lar el projecte. Les obres quedaran aturades a Hostalric, a l'espera de temps millors...

Ara fa dos anys, la llera de la Tordera es va veure greument afectada per les obres de soterrament de la "urgentíssima" canonada que l'ACA i ATLL van planificar per salvar una assedegada ciutat de Barcelona. Avui amb una ACA a la ruïna, i ATLL a punt de ser privatitzada per AGBAR i investigada per la Fiscalia per delictes ecològic, la dessaladora de Blanes està pràcticament inoperativa i per la canonada de la Tordera no hi passa ni una sola gota d'aigua. I encara ningú ha donat explicacions pel diner públic llençat (uns 2,7 milions d'euros per quilòmetre d'obra) ni per l'impacte ambiental causat.

I avui, com per art de màgia i envoltat d'un enigmàtic silenci, ens trobem amb l'inici de les obres del gasoducte Martorell - Figueres. L'obertura d'un vial de més de 20 metres, la tala de vegetació, els moviments de terres i el colgament de sots i torrents, estan causant un fort impacte ambiental i paisatgístic en l'àmbit de les serres baixmontsenyenes, espais com els Maribaus d'un alt valor social, natural i històric per a la gent del territori. I curiosament des de l'Ajuntament celoní no s'ha donat cap explicació als veïns i veïnes sobre les obres i els seus motius, dels impactes causats i de les futures mesures correctores.

El gasoducte

Un gasoducte és una conducció de canonades d'acer que serveix per transportar gasos combustibles, generalment gas natural, a gran escala. El gas natural és una font d'energia no renovable formada per una mescla de gasos, bàsicament metà, que es troba en jaciments de petroli. Actualment a l'Estat espanyol la major part d'aquest subministrament prové d'Algèria, a través del gasoducte de Tarifa. La resta de gasoductes transfronterers són l'Andalusia - Marroc i les dues conduccions que connecten l'Estat francès a través dels Pirineus basc i navarrès.

Aquesta infraestructura de 167 quilòmetres de longitud pretén connectar amb l'Estat francès a través de Catalunya, i consisteix en una canonada soterrada de 0,9 metres de diàmetre i situada a una profunditat de poc més d'un metre. Transportarà gas a 80 bar de pressió, amb un cabal d'entre 985.000 i 1.200.000 m³/h. El gasoducte té un pressupost total estimat de 81,5 milions d'euros.

Els motius

Aquest projecte forma part de l'estratè-

gia de la Unió Europea d'interconnexió de les xarxes de gran distribució d'energia al territori europeu, per facilitar l'intercanvi i diversificació de les fonts de subministrament. Aquesta estratègia sorgeix arran dels problemes en l'abastiment de gas a alguns països de l'est d'Europa, com Alemanya o Àustria els anys 2008 i 2009, a causa de diferents crisis polítiques entre la UE i Rússia.

Davant d'aquesta nova situació geopolítica i la dependència de les fonts de gas dels països de l'antiga URSS, la millora i l'increment de l'abastament pel nord de l'Àfrica apareixia com una opció estratègica que situava l'Estat espanyol en una posició determinant.

Per aquest motiu, la *Planificación de los Sectores de Electricidad y Gas (2008-2016)* del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç va preveure la construcció d'una nova connexió amb l'Estat francès per Catalunya, que es concebia com una prolongació del gasoducte català ja existent fins a Barcelona.

Traçat i etapes

L'any 2008 el Ministeri d'Indústria va adjudicar a l'empresa ENAGAS la construcció d'un gasoducte entre Castellví de Rosanes i Avinyonet de Puigventós, que creuaria les comarques del Baix Llobregat, els dos vallesos, la Selva, el Gironès, el Pla de l'Estany i l'Alt Empordà. El projecte transfronterer es va anomenar MIDCAT i havia d'estar llest l'any 2016.

El març del 2011 la Direcció General de Política Energètica i Mines (DGPEM) va aprovar el projecte, en va atorgar l'autorització administrativa i va declarar d'utilitat pública el tram sud del gasoducte, entre Castellví de Rosanes i Hostalric. Alhora el Govern català va fer l'aprovació definitiva del Pla especial urbanístic. El tram següent fins a Avinyonet de Puigventós estava pendent de l'autorització de la DGPEM, si bé el Govern de l'Estat confiava que estigués construït el 2014.

Amb les obres ja iniciades, a mitjan mes de gener d'enguany, va

transcendir oficialment que el Govern francès desestimava el projecte MIDCAT a causa de la disminució de la demanda real de gas. Aquest posicionament és conseqüència de la decisió de la Comissió Europea, a juliol del 2010, de no validar el projecte MIDCAT, una decisió de la qual el Govern espanyol tenia coneixement abans de l'autorització d'inici de les obres. No ha estat fins ara, amb les obres a mig fer, que el Ministeri d'Indústria ha anunciat que les obres queden aturades a Hostalric, i que el darrer tram del gasoducte no té data de continuïtat. Tot plegat qüestiona la necessitat real d'aquesta infraestructura, i posa en evidència un nou malbaratament de diner públic en una obra que quedarà a mig fer i sense la utilitat per la qual va ser projectada. Les dades oficials diuen que el primer tram de l'obra té un cost previst de 42 milions d'euros, a pagar entre tots i totes!

Oposició arreu del territori

Des de l'any 2008 han estat moltes les entitats, ajuntaments i ciutadania que s'han oposat a la construcció del gasoducte i a la planificació del seu traçat. Ja en aquell moment, des de la CUP vam signar les al·legacions presentades per l'associació ecologista ADENC, que van ser rebutjades pel Govern estatal. En aquestes al·legacions es qüestionaven entre altres punts el traçat proposat i l'absència d'alternatives, la manca de

consideració de l'efecte illa en els espais naturals, l'impacte sobre espais Xarxa Natura 2000, Àrees Importants per a la conservació de les Aus o el Bosc de Can Deu de Sabadell, l'impacte paisatgístic sobre la plana del Vallès o la tramitació fragmentada del gasoducte per evitar-ne l'avaluació ambiental estratègica.

Un dels temes més polèmics ha estat la reclamació que el traçat avancés paral·lel a l'AP-7 o al TAV, en lloc de fer-ho per la reserva de sòl del Quart Cinturó, amb l'objectiu d'evitar l'escampament d'infraestructures sobre el territori i minimitzar l'impacte ambiental sobre diversos espais protegits. Curiosament des del govern es va rebutjar aquesta proposta, al·legant que era molt més costós expropiar els terrenys contigus a l'autopista, propietat del Ministeri de Foment.

Més enllà de Sant Celoni, al Baix Montseny i a la conca de la Tordera es veuran afectats espais emblemàtics o protegits, com la riera d'Arbúcies, zones forestals limítrofes al Parc Natural del Montseny o la plana agrícola de la Ferreria.

Fonts:

TERRITORI, Observatori de projectes i debats territorials de Catalunya ADENC, Associació per la Defensa i l'Estudi de la Natura

Amnistia fiscal o espoli fiscal?

L'amnistia fiscal: què és?

El que s'ha conegut popularment i mediàticament com a **Amnistia Fiscal** és una **mesura excepcional amb la qual el Govern pretén recaptar 2.500 milions d'euros** fins al 30 de novembre d'enguany, en què finalitza el termini d'aquesta declaració tributària especial.

Aquesta *amnista* sorgeix de la disposició addicional primera del Reial decret llei 12/2012, publicat al BOE del passat 31 de març, en què s'aprovava una declaració tributària especial que permet regularitzar béns i drets no declarats, la titularitat dels quals sigui anterior a 31 de desembre de 2010. El gravamen que s'imposa a aquesta *regularització* serà del 10% del valor d'adquisició dels referits béns, a la vegada que amb aquesta declaració no s'exigiran sancions, interessos ni recàrrecs.

L'objectiu del Govern espanyol, ens diuen, és el de fer emergir una part substancial del diner negre present en l'economia de l'Estat. Malgrat la dificultat per conèixer la quantitat de diner negre present a l'Estat espanyol, alguns estudis apunten a la quantitat d'uns 250.000 milions d'euros (un 25% del PIB). Així doncs, amb aquesta mesura especial el Govern espanyol pretén fer aflorar 25.000 milions, dels quals en recaptarà 2.500.

Què significa?

Tenint en compte que en aquest darrer paràgraf ha aparegut constantment el número 25, farem una comparativa amb un treballador mitjà que guanya uns 25.000 bruts a l'any. Un treballador d'aquestes característiques té un tipus mitjà de gravamen d'un 20,22%, això sense comptar que presentés la declaració fora de termini, cosa que comportaria sumar-hi recàrrecs i interessos de demora. En canvi, les **grans fortunes i corporacions empresarials**, que representen el 70% dels defraudadors, són els **grans beneficiaris d'aquesta amnistia fiscal**, ja que tan sols grava un tipus únic del 10%. És a dir, la meitat del tipus mitjà d'un assalariat. A més, aquesta declaració tributària especial no comporta recàrrecs ni interessos.

Segons un estudi del Sindicat de Tècnics d'Hisenda (GESTHA), aquesta *amnista* és una **prova clara de la manca de voluntat política a l'hora de perseguir el frau fiscal**. A la vegada, aquest estudi quantifica una pèrdua en 5.500 milions d'euros al no aplicar-hi els recàrrecs pertinents. És a dir, si s'apliquessin els tipus mitjans, recàrrecs i interessos a aquesta *regularització*, es recaptarien uns 8.000 milions d'euros aproximadament.

Què representa socialment?

Però més enllà d'aspectes recaptatoris, el que realment transcendeix d'aquesta *amnista* és el seu aspecte social. Tenint en compte que el 70% del frau a l'Estat espanyol procedeix de les grans fortunes i les corporacions empresarials, aquests en seran els màxims beneficiaris. Es fa difícil imaginar un treballador mitjà amb immobles a l'estranger o comptes corrents a Andorra o Suïssa que s'havia "oblidat" declarar.

Molts grups de juristes han precisat que aquesta *amnista* pot vulnerar l'article 31 de la Constitució on s'expressa que "el sistema tributari ha de ser just i basat en els principis d'igualtat i progressivitat". Si comparem el tipus mitjà d'un assalariat com el que abans hem esmentat -d'un 20%- i el tipus d'aquests "contribuents especials" -del 10%-, el principi de progressivitat el deuen esperar aplicar a les retallades pressupostàries, com més bàsic sigui el servei, més gran serà la retallada.

Quines conseqüències tindrà?

Aquesta política al més pur estil Berlusconià, malgrat que ajudi a regularitzar 25.000 milions enguany, tindrà un efecte a llarg termini d'un frau superior, perquè implícitament **reconeix als defraudadors** que en un futur, quan torni a haver-hi un cicle econòmic a la baixa i l'Administració pública necessiti liquiditat, es tornarà a fer una altra regularització extraordinària "a preus assequibles" al més pur estil del mercat setmanal del dimecres: "Tot al 10%". D'aquesta manera, se segueix inculcant a les noves generacions aquesta cultura tan mediterrània com l'oli d'oliva que és *operar en negro...*, ho podrien incloure al programa d'estudis de la flamant nova assignatura que ha creat el govern del PP, Educación Cívica y Constitucional.

Si busquem al diccionari el terme *amnista*, podem trobar-hi el següent: "Oblit legal del delictes, que

extingeix de responsabilitat el que l'ha comès". Aquesta *amnista fiscal* és un premi més per als autèntics responsables d'aquesta greu crisi econòmica -banquers, especuladors, etc.- que en els anys del

pelotazo inmobiliario es van embutxacar quantitats infinites d'euros, que tot d'una desaparegueren. En canvi, el treballador, culpable als ulls dels governs de dreta de la crisi, ja que durant aquests anys de "bonança econòmica" el seu salari mitjà va tenir la gosadia d'augmentar un 0,5%, veu com augmenten la retenció de l'IRPF, els impostos indirectes, les factures de la llum, aigua i gas, etc.

Aquest deu ser el Pacte Fiscal que tant pregona Artur Mas que vol aconseguir amb el Govern estatal. A Catalunya el govern de CiU elimina un impost de successions i donacions que amb l'última reforma d'aquest només afectava una capa de població molt petita amb un patrimoni força elevat, i a Madrid el govern del PP prepara una retallada de serveis públics sense precedents i *blanqueja* el capital dels especuladors al preu de saldo del 10%, això és *igualtat i progressivitat*.

Dos joves del Baix Montseny van ser detinguts el 29-M

L'esquerra independentista del Baix Montseny també va participar en la manifestació de la tarda a Barcelona. Centenars de milers de persones van omplir el centre de la ciutat per dir un *no* rotund a la reforma laboral i a les retallades socials que la dreta catalana i espanyola volen dur a terme.

Quina va ser i quina és la resposta del poder? La brutalitat policial i la criminalització

Mentre les organitzacions convocants es desmarcaven de la crema de contenidors, la Conselleria d'Interior de la Generalitat articulava un operatiu policial que va causar la pèrdua d'un ull a dues persones, una melsa extirpada, un pulmó foradat, costelles trencades, desenes de ferits -entre els quals bombers i periodistes de servei- i 23 manifestants hospitalitzats. El conseller d'Interior va considerar aquestes agressions com a *efectes col·laterals*, però la premsa internacional (1) i algunes organitzacions en defensa dels drets humans van mostrar molta preocupació per la violència policial. Els milers de manifestants pacífics van ser testimonis d'escenes que tenen més a veure amb el passat que amb una democràcia: llançament de pilotes de goma i cops de porra indiscriminats o la utilització de gas lacrimogen contra la immensa part d'una manifestació legal i pacífica. En aquest sentit, cal tenir en compte que la mateixa Comissió Europea

va recomanar la desaparició de les pilotes de goma per la seva perillositat, com lamentablement s'ha evidenciat amb el jove mort al País Basc per una pilota disparada per la policia.

En contra de la criminalització i la deslegitimació de la protesta

"S'estaria acceptant una deriva perillosa, que en un moment de crisi i d'ajustos severs comportaria la criminalització preventiva de la protesta ciutadana i la desnaturalització de drets fonamentals per a l'existència d'una societat democràtica (2)." Aquest fragment del comunicat referenciat, signat per entitats com la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona o l'Associació Catalana de Defensa dels Drets Humans, posa de manifest la campanya de criminalització en què perillosament se'ns vol implicar. La sèrie de detencions arbitràries que es van produir el 29 de març busquen deslegitimar i criminalitzar unes mobilitzacions en la seva immensa majoria pacífiques. És en aquest context que **van detenir dos joves del Baix Montseny**. Els fets van tenir lloc cap a les 3 de la tarda. Un grup de joves de la comarca es trobaven fent una parada a les proximitats de passeig de Gràcia, quan va irrompre un grup de furgons dels Mossos d'Esquadra dels quals van baixar uns agents uniformats que van carregar sense previ avís. La càrrega va comportar contusions a diferents persones,

entre elles, menors d'edat. En la confusió de la càrrega, van detenir dos nois del grup del Baix Montseny, l'Isi i en Marc. Durant el trasllat a comissaria, aquests dos joves han denunciat que varen ser agredits físicament i verbalment. L'Isi va sortir de comissaria l'endemà a les 4 de la tarda amb càrrecs i amb un ull de vellut. En Marc va haver d'esperar a declarar davant del jutge, amb la qual cosa la seva detenció es va allargar 50 hores. Va ser necessària una carta de l'Ajuntament de Sant Esteve per no decretar-li presó preventiva.

La solidaritat amb els detinguts no es va fer esperar, una setmana després de la vaga general més d'un centenar de persones es varen reunir al Centre Cívic de Palau en un acte de suport. En Marc i l'Isi van explicar els fets, reivindicant que les seves detencions van ser del tot arbitràries i injustificades, i van reiterar que en cap cas van participar dels fets que se'ls acusa. Com ha expressat a la premsa August Gil Matamala, membre de la comissió de defensa dels drets humans del Col·legi d'Advocats: *"Som davant d'una deriva autoritària de criminalització de la protesta social, d'unes mobilitzacions massives que no fan sinó reflectir un malestar social que segurament anirà en ascens"*. Després va tenir lloc un sopar solidari i un concert. A continuació es reproduceix el manifest que va oferir l'Assemblea de Joves l'Esbarzer en relació amb les detencions.

Manifest

PROU CRIMINALITZACIÓ AL JOVENT ORGANITZAT

Davant dels fets ocorreguts en la passada vaga general del 29M en què dos joves del Baix Montseny van ser detinguts i posteriorment posats en llibertat amb càrrecs, quan es mobilitzaven contra la reforma laboral, els sotasnignats manifestem:

-Que els dos joves participaven d'una forma de protesta legal i pacífica, exercint el seu dret a vaga i manifestació, que la seva detenció es va produir de forma arbitrària i injustificada, patint cops i intents d'ofegament en el trasllat a comissaria. Els càrrecs que se'ls imputen són una invenció policial destinada a tapar amb escenificacions de "mà dura" la nul·la voluntat dels governs de trobar solucions justes i democràtiques a la crisi capitalista.

-Que la seva detenció forma part d'una estratègia de criminalització de les protestes en defensa dels drets socials, del jovent organitzat i de l'Esquerra Independentista. Acusant sense proves pretenen amagar els veritables problemes del nostre país, agreujats amb la reforma laboral, així com desviar el focus d'atenció de les càrregues indiscriminades, les pilotes de goma i el llançament de gasos lacrimògens a la multitud indefensa, demostrant el seu autoritarisme.

-Que el moviment popular del Baix Montseny, l'Assemblea de Joves l'Esbarzer i els dos joves encausats desenvolupen una tasca política arrelada al seu entorn social, fent ús de tots els mitjans pacífics al seu abast, a diferència de l'agressiu programa de retallades de drets socials i laborals impulsat pels governs català i espanyol.

Per aquests motius, reclamem la retirada immediata de tots els càrrecs als dos joves encausats, així com els de la resta de represaliats i represaliades per motius polítics a la vaga general, i fem una crida a la població a no deixar-se enredar pels rumors infundats que pretenen criminalitzar el jovent que lluita contra les retallades i la resta d'agressions a les classes populars. Així mateix, instem a tots els veïns i veïnes a expressar el seu suport al Marc i l'Isi i a participar activament en la campanya per exigir la seva absolució.

Signen:

Assemblea de Joves l'Esbarzer (Palautordera), Associació Cultural de Sant Esteve (Sant Esteve de Palautordera), Sant Esteve Solidari (Sant Esteve de Palautordera), CUP Sant Esteve de Palautordera, CUP Palautordera, CUP Sant Celoni, Casal Quico Sabaté (Sant Celoni), Associació cultural La Clau (Sant Celoni), Món amb Seny, Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny, Avalot - Joves d'UGT, Marta Marco (actriu).

* Més d'un centenar de persones van omplir el Centre Cívic de Palau en l'acte de suport a en Marc i l'Isi.

Des de la CUP ens unim a les moltes veus que observen amb preocupació la deriva antidemocràtica que està prenent el govern espanyol i català. Les reformes judicials que s'estan posant sobre la taula, així com la criminalització i la repressió, només pretenen coartar els drets civils dels ciutadans.

(1) El diari de referència italià *La Repubblica* va publicar el 12 d'abril un article titulat "Vacances a Barcelona? Et pot costar un ull de la cara", en què alertava del perill de les pilotes de goma disparades indiscriminadament pels Mossos d'Esquadra.

(2) Fragment del comunicat conjunt de la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona, la Comissió de Drets Humans del Col·legi d'Advocats de Girona, l'Observatori dels Drets Econòmics Socials i Culturals de Barcelona (DESC), la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), l'Observatori dels Sistemes Penals de la Universitat de Barcelona i l'Associació Catalana de Defensa dels Drets Humans (ACDDH) amb motiu de l'empresonament de manifestants el dia de vaga general.

* Un dels manifestants que va perdre un ull a causa del llançament indiscriminat de pilotes de goma, moments després de ser disparat.

ELBAIX MONTSENY ES MOU

El gasoducte de la vergonya

Les CUP de Sant Celoni, Palau i Sant Esteve ens vam trobar el 26 de maig a les obres del gasoducte al seu pas per Palau, al costat de la via del TAV, per comprovar la destrossa que ha significat la construcció d'aquesta obra que havia d'unir Algèria amb Europa i que l'Estat espanyol, tot i saber que França n'havia desestimat la construcció, va seguir fent fins a Hostalric. Ens hi van acompanyar Xavi Bella i Elisenda Alamany, regidors de la candidatura Altraveu de Castellar del Vallès, que ens van explicar la seva experiència institucional en relació amb aquesta obra.

EL BAIX MONTSENY SURT AL CARRER EL 29M

Unes 300 persones es van manifestar a Sant Celoni amb motiu de la vaga general del 29 de març per dir un no ben fort a les retallades imposades pel PP i per CiU.

PAH Baix Montseny

Neix la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) del Baix Montseny

La PAH es reuneix els divendres cada 15 dies a la plaça de la Vila de Sant Celoni, on assessora les persones que no poden pagar la hipoteca i treballa per aconseguir la dació en pagament dels habitatges.

Pròximes trobades: **divendres 8 i 22 de juny i 6 de juliol, 19 h, plaça de la Vila de Sant Celoni**

pah.baixmontseny@gmail.com

678949043

Twitter: [@PAHBaixMontseny](https://twitter.com/PAHBaixMontseny)

Facebook: <http://www.facebook.com/PahBaixMontseny>

SANT CELONI

OPTIMITZAR ELS RECURSOS ÉS L'ALTERNATIVA A LES RETALLADES

Després de mesos de treball i debat sobre els pressupostos del 2012 proposem 16 mesures imprescindibles.

Cada una d'elles busca:

- **Optimitzar els recursos**
- **Donar resposta a les situacions de més precarietat**

1. Municipalitzar el Centre Municipal d'Expressió (CME)

Volem un CME que treballi per la inclusió social i que promogui la participació. Municipalitzant el CME aconseguirem més incidència i un estalvi econòmic.

2. Que el servei de grua municipal el faci la Policia Local

Actualment és exercit per una empresa privada amb un cost que s'aproxima als 100.000 €. Tenint en compte que de mitjana es practiquen 1,5 serveis de grua al dia, estem segurs que els 32 membres de la policia local (1.200.000 € en salaris) se'n poden fer càrrec, amb què s'aconseguiria un estalvi de 100.000 €.

3. Establir un salari mínim i un salari màxim

Lluitem per una societat que sigui molt més justa i en què les diferències econòmiques de les persones siguin el mínim possible. Per això proposem que es faci tot el necessari per establir una forquilla salarial al més equitativa possible.

- Sou mínim a l'ajuntament de 20.000 € anuals.
- Sou màxim a l'ajuntament de 48.000 € anuals.

4. Eliminar la figura del coordinador d'àmbit

L'anterior equip de govern va crear una nova posició salarial, la del coordinador d'àmbit, amb un plus de 600 € mensuals. Des de la CUP fa mesos que esperem que el nou govern mogui

fitxa. Però el "nou" organigrama manté aquests sobresous. Proposem que s'elimini el complement salarial dels coordinadors d'àmbit.

5. Eliminació de les hores extres

És del tot insultant que, mentre es parla de la possibilitat d'haver de prescindir de personal per manca de recursos econòmics, es doti una partida per pagar hores extres.

6. Apostar per un complement d'assistència redistributiu

Actualment, la paga d'assistència incrementa la desigualtat entre els treballadors, al ser proporcional al sou. Es troba entre els 1.000 € i els 5.000 €.

Proposem que es plantegi una negociació amb els treballadors per aconseguir:

- Excloure de la paga d'assistència els treballadors amb un sou (total d'ingressos) que sigui el doble del salari mínim de l'ajuntament (aprox. superior a 40.000 €).
- Establir la mateixa quantitat a percebre per a tots els treballadors, sigui quin sigui el seu salari.
- La quantitat serà variable, amb la qual cosa s'aconseguirà que s'adapti a les característiques econòmiques de l'ajuntament en cada període.

7. Rebaixa dels sous dels polítics en un 10%

Rebaixar un 10% la retribució en tots els conceptes per als quals els regidors perceben diners. L'alcalde haurà de renunciar a l'increment de 12.000 € i aplicar-se també la rebaixa del 10%. La suma de tots els seus sous públics serà com a màxim el 90% de la quantitat que ell mateix es va consignar al principi de la legislatura (90% de 48.000 = 43.200 €).

8. No al nou vehicle policial

Cal optimitzar i canviar del tot el model de policia local que, tot i ser un dels ser-

veis municipals principals i mes cars, mai ha estat a debat. Volem una policia local que sigui pròxima, eficient, amable i respectuosa. I això no ho aconseguirem amb un nou cotxe, sinó prenent decisions valentes.

9. Apujar en 100.000€ la partida d'ajudes socials

Malgrat l'augment de situacions dramàtiques, ens trobem amb una proposta continuista en el pressupost d'ajudes socials o fins i tot amb algun decrement. La CUP exigeix engruixir el suport a les famílies com a mínim en 100.000 €.

10. Posar a disposició dels serveis socials una desena d'habitatges

Es compleixen quatre factors que fan viable i necessària aquesta proposta:

- Moltes famílies es troben mancades del dret a la vivenda. És necessari un recurs d'emergència per tal d'evitar que ningú es quedi sense un sostre.
- Actualment el preu de la vivenda ha disminuït molt i és un bon moment per comprar.
- Podem ajudar famílies que necessiten vendre el seu pis per saldar els seus deutes i tornar a començar.
- Disposem d'1.000.000 € que únicament podem destinar a polítiques d'habitatge.

11. Iniciar els treballs (interns) per desenvolupar el nou POUM

Cal mirar endavant i per això cal iniciar els treballs per elaborar un nou POUM per a Sant Celoni i la Batllòria, un nou pla que de ben segur ens ha d'ajudar a ordenar les demandes i possibilitats dels nostres pobles.

12. Augmentar la partida i els recursos del Pla Educatiu d'Entorn

Cal fer front a la retallada d'inversió del govern autonòmic i reforçar els dos

projectes del Pla de més rellevància per assegurar l'èxit escolar i la inclusió social: el projecte de reforç escolar i el d'acompanyament dels infants amb risc d'exclusió dins de la xarxa d'educació no formal.

13. Optimitzar el servei del Bus Urbà

Cal treballar per repensar, potenciar i promocionar el servei de bus, un servei amb una gran potencialitat de creixement, que ha de garantir una mobilitat universal i ha de ser una de les claus per solucionar els evidents problemes de mobilitat del municipi.

14. Optimitzar el servei de recollida de residus

Reformular el model de gestió de residus, apostant per l'estratègia de residu zero:

- Aposta pel model de recollida dels residus porta a porta.
- Creació d'una empresa municipal de recollida de residus.
- Mancomunar el servei amb altres municipis del Baix Montseny.

15. Reconceptualització dels espectacles culturals oferts per l'ajuntament

Cal fer una reestructuració de l'oferta de l'Ateneu i de l'Entrefestes. Hi ha alguna cosa que no funciona en una programació que suposa un esforç de despesa important per a l'ajuntament i que no està repercutint en un accés massiu a l'oferta.

16. Bus Soler de Vilardell

Aconseguir que l'escola pública Soler de Vilardell sigui un recurs educatiu inclusiu fa imprescindible fer-la accessible des de tots els barris, a través d'una xarxa eficient de transport públic gratuït per als alumnes i les famílies.

Som conscients que la situació és difícil, per això, ara més que mai, hem de ser agosarats i emprendre una transformació real.

Anem per feina, t'hi sumes?

Resum de les actuacions realitzades per la CUP de Palau els primers quatre mesos de legislatura

2 de gener. Presentem una moció promovent l'adhesió del poble de Palau a l'Associació de Municipis per la Independència.

15 de gener. Reunió informativa amb el títol: "Les noves carreteres projectades al POUM i com ens afectaran", a l'escola institut La Tordera. Hi assisteixen 120 persones. Acorden constituir una Associació d'Afectats/des.

16 de gener. Presentem una moció per proposar modificacions puntuals al POUM. La moció no és admesa a tràmit per la comissió informativa i no serà discutida al Ple.

23 de gener. Presentem una moció urgent reclamant iniciar expedients per a la modificació puntual del POUM.

26 de gener. Ple de pressupostos.
* Votem en contra de la retallada d'hores de feina al servei de la neteja. Ens mostrem en contra que pagui els plats trencats de la crisi el treball subcontractat.

* Associació de Municipis per la Independència. S'aprova una moció consensuada amb CiU i GdP-ERC, d'adhesió que incorpora la creació d'una comissió de seguiment.

* S'ajorna el debat de pressupostos a falta de documentació necessària.

* Moció per iniciar expedients per a la modificació puntual del POUM. CiU, PSC, PP, GdP-ERC voten contra la moció.

1 de febrer. Consell Escolar Municipal.

* Exposem al consell que el problema de les carreteres és una amenaça que afecta la comunitat educativa de Palau (Matagalls - variant a Sant Esteve, Pont Trencat - variant PTIC per Moixerigues), La Tordera (carretera Temple- Moixerigues).

* Reclamem al Govern si ja ha fet l'estudi sobre els efectes de les retallades i si tenen propostes per afrontar-les. Se'n desentenen responent que és qüestió de la Generalitat.

3 de febrer. Ple de pressupostos. Desaprovem els pressupostos per continuistes i neoliberals. Argumentem que mantenen tímida la despesa social, mentre que incrementen partides com urbanisme o subvencions a noves empreses.

9 de febrer. Registrem una moció per la sobirania nacional i per expressar la voluntat d'abolir la monarquia borbònica.

15 de febrer. Reunió de la Comissió de Seguiment de l'abocador.

2 de març. Registrem una moció en defensa dels drets de treballadores i

treballadors, de l'ocupació i en contra la reforma laboral.

12 de març. Denunciem la tala d'arbres del camí de Can Portell i reclamem que es prenguin mesures per a la conservació dels espais forestals.

17 de març. Realitzem una Assemblea Extraordinària amb motiu del primer aniversari de la CUP de Palau.

29 de març. Concentració de suport a la vaga general contra la reforma laboral a Sant Celoni. El Ple municipal s'ajorna fins al 3 d'abril a causa de la vaga.

3 d'abril. Ple municipal.

* Votem contra la pujada de les taxes de l'Escola d'Adults i de l'Escola Municipal de Música, així com del preu de l'autobús urbà, exposant que en un moment en què es congelen i s'abaixen els sous i es veu minvat el poder adquisitiu, augmentar els preus dels serveis públics és una mesura totalment desencertada.

* Aprovem desclassificar el creixement a Moixerigues i, per tant, la carretera que hi és vinculada. Felicitem l'Associació d'Afectats/des per la feina feta. Fem una crida a mantenir l'atenció i seguir treballant per tal que el projecte previst a Moixerigues no revifi.

* Votem contra la modificació de crèdit, entenent que, en aquesta situació econòmica i amb un futur sense abocador, és totalment irresponsable malbaratar 463.400 € dels estalvis del romanent de tresoreria. Ens mostrem especialment crítics amb la despesa de 215.000 per a la reforma de la plaça de la Vila.

* Aprovada la moció que reclama la derogació de la reforma laboral i que compromet l'Ajuntament a donar suport a les mobilitzacions en defensa dels drets laborals i els serveis públics que s'organitzin al Baix Montseny, amb el suport del PSC i ERC.

* Aprovada la moció que declara Palau vila moralment exclosa de la monarquia borbònica i que insta la Generalitat a iniciar els tràmits necessaris per abolir la monarquia, amb el suport d'ERC i un regidor de CiU.

CUP de Palau

Per a més informació, així com per participar a la CUP, dirigiu-vos a: C/ Major, 21 baixos (local social de la CUP de Palau)
palautordera.cup.cat
cuppalautordera.blogspot.com.es
facebook: cupaires Palautordera

Constitució espanyola, participació ciutadana, democràcia i la Batllòria: una lectura del Reglament orgànic del Consell del Poble

El Reglament orgànic del Consell del Poble de la Batllòria comença parlant dels drets i obligacions que cita la Constitució Espanyola. Els nostres drets que cada vegada són menys i les seves obligacions que, curiosament, cada vegada també són menys, a causa del poder engolidor de la dreta europea que marca el camí dels "nostres" poders públics, també de dretes.

Tot seguint la lectura detallada del Reglament podem apreciar una de les expressions de moda dins de la política municipal celonina, la participació ciutadana. Sembla que la situació econòmica actual està fent obrir els ulls a molts que durant els últims anys han fet cas omís de les nostres reivindicacions. Es parla de participació ciutadana, mancomunat serveis, redactar un nou Pla General... llàstima que mai ens posem d'acord amb els sous.

I, és clar, no hi podia faltar la gran paraula, amb totes les lletres i en majúscules, la democràcia. La democ-

ràcia no pot quedar en el fet d'anar a inserir un vot en una urna cada quatre anys, el concepte democràcia ha d'anar implícit en el manual d'un bon polític o representant d'organismes públics, que englobi termes com honestat, transparència i llibertat.

I un quart concepte, i el més important per a nosaltres, la Batllòria. Des del primer moment sabíem que la Batllòria també necessitava unes altres formes de fer política. I així ho vam fer, bolcant-nos completament a defensar els seus interessos culturals i de medi ambient en el greu atac sofert per part de CiU i PSOE, amb la col·laboració inestimable de les grans constructores celonines, a la Ferreria.

El Consell del Poble de la Batllòria

Existeix un espai batllorienc on la barreja d'aquests quatre conceptes sumats al presidencialisme antedemocràtic i deshonest deterioren dia rere dia la situació de la Batllòria. El Consell del és un òrgan presidencialista. Al seu dia es va decidir que el president/a fos un regidor de la llista més votada al nucli. Doncs bé, tal com vam veure en la legislatura passada i com s'ha accentuat de manera molt greu en l'inici d'aquesta, el fet que el president de l'òrgan sigui un polític pot fer que aquest òrgan sigui menys democràtic que mai. Si a això hi sumem el fet que, donades les circum-

stàncies, en les dues últimes legislatures la llista més votada a la Batllòria no té el mateix color polític que a Sant Celoni, fa que els canals d'informació estiguin més que degradats, que la comunicació sigui nul·la i faci que el to partidista dins del Consell per part del president en qüestió sigui una pràctica habitual.

Des de la CUP, volem treballar amb els vilatans i vilatanes de la Batllòria, però ho volem fer des d'un punt de treball honest, participatiu i veritablement democràtic, i basant-nos en la voluntat dels batlloriencs i batllorienques. Nosaltres creiem en un Consell del Poble no presidencialista, on siguin els individus i els col·lectius els que el condueixin i agafin el timó per tal de consensuar entre totes i tots el millor per a la Batllòria.

LA BATLLÒRIA

Alerta social: més creixement urbanístic

El Ple de Palau aprova desclassificar el creixement a Moixerigues, o quan el poble avança cap a la democràcia

“Essent el poble govern, complirem el compromís històric que hem contret de convertir en realitat el programa de la Unitat Popular”. La CUP de Palau vam decidir col·locar aquesta frase de Salvador Allende a la portada del nostre programa electoral. La nostra intenció no és aconseguir el poder, la nostra intenció és retornar el poder al poble.

L'èxit de l'organització popular

La retirada del POUM del projecte de vial que travessa els barris de Moixerigues i El Temple representa l'èxit de l'organització de la gent que s'ha sentit afectada i creiem que va en aquest sentit.

La mobilització dels afectats o “l'alarma social”, com li volen dir alguns, aconseguida pels 400 veïns de l'Associació d'Afectats/des per la carretera d'El Temple – Moixerigues respon a una “alarma social” generada per la carretera i recorda fortament el procés inicial d'alarma que va generar el mateix POUM. Diferents projectes urbanístics van mobilitzar la població de Palautordera. Les perles més grans encara perviuen, per recents, a la memòria. L'enderrocament de la casa de la vila, alhora que es protegien tota la resta de cases antigues, i altres projectes de creixement urbanístic van ser objecte de moltes al·legacions. Van ser milers les al·legacions al POUM i molts els punts que van generar oposició: el creixement previst a l'àrea del Remei o a tocar de l'escorxador, les alçades planificades al triangle de Can Sala, la variant a Sant Esteve, l'altra per Can Pagà o el 4t Cinturó... El tema estrella que va rebre més objeccions per part dels vilatans va ser l'anomenada variant de Moixerigues, dissenyada mitjançant una reserva de sòl de 57 metres d'amplada. La variant, com el TAV, trinxava un cop més tot el terreny rural de què els palauencs

i les palauenques ens sentim tan orgullosos. En concret 1.400 persones van al·legar en contra d'aquest projecte.

La manca de transparència crea indefensió i aboca els afectats al tràmit jurídic del contenciós administratiu

La reacció del consistori d'aleshores (PSC, Iniciativa Els Verds i Gent de Palau) va ser enretirar la variant per Moixerigues del POUM. L'organització i la participació activa de la població va fer modificar el discurs del govern, però no va canviar els seus interessos, ja que després de tranquil·litzar els veïns dient que no la farien, sorpresa!, la regidora d'Urbanisme va suggerir que aquesta variant fos incorporada al Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB). La demanda va ser atesa per la Generalitat, que va incloure la variant de Moixerigues al PTMB fora del període d'exposició pública i, per tant, en va aprovar la incorporació directa i definitiva.

El dret a la informació pública

Un procediment similar, negant el dret a la informació pública i al termini d'al·legacions, va ser l'utilitzat per aprovar definitivament el vial per El Temple-Moixerigues. La manca de transparència crea indefensió i aboca els afectats al tràmit jurídic del contenciós administratiu (amb totes

les seves despeses econòmiques).

El passat dia 18 de març en una reunió especial convocada per l'Associació de Veïns de Moixerigues-Pont Trencat (MOPU) només per als seus associats, l'alcalde va anunciar la modificació puntual del POUM per desqualificar els terrenys edificables que són el motiu que imposa el vial per El Temple-Moixerigues. (Sense aquest vial, la Comissió d'Urbanisme no permet un creixement del 200% del barri). La CUP mesos abans va entrar una moció similar que va ser rebutjada.

Així mateix l'alcalde apel·lava a la convivència distesa entre el veïnat d'un barri que ha sofert una polarització en les postures a causa d'interessos urbanístics en contraposició a interessos ecològics, socials o de pèrdua de qualitat de vida i devaluació dels habitatges existents. Per últim deixava la porta oberta a una nova modificació puntual del POUM, depenent de l'escenari de creixement que es dibuixi d'aquí a cinc anys, tornant a reobrir el Pla Parcial de creixement de Moixerigues i el vial per El Temple-Moixerigues.

El resultat de la resposta col·lectiva demostra que allà on una persona sola no arriba, sí que pot fer-ho un grup organitzat

Durant el Ple municipal del 3 d'abril passat en què es va aprovar la moció presentada pel Govern per a la modificació puntual i anul·lació del Pla parcial de creixement de Moixerigues, el regidor del PSC va apuntar que ells van incorporar el creixement a petició de l'Associació de Veïns de Moixerigues-Pont Trencat (quins interessos pot tenir la Junta en l'edificació d'aquests terrenys?, suposa cap benefici per al barri el creixement planificat, la depuradora i el vial que s'hi vinculen?). També va preguntar al Govern sobre un suposat acord de 5 anys de treva. El silenci va ser la resposta.

En aquest mateix Ple els representants de la CUP felicitaven els afectats i les afectades per la fita aconse-

guida mentre agraiïen a l'Associació d'Afectats/des per la carretera d'El Temple-Moixerigues la gran feina que han dut a terme. En nom de l'Assemblea de la Candidatura d'Unitat Popular de Palau, es va esperonar les persones que es van mostrar contràries a l'POUM, durant el procés d'al·legacions, i a tothom afectat per la planificació a seguir l'exemple dels veïnats d'El Temple i Moixerigues i a organitzar-se col·lectivament en defensa dels propis interessos.

Entre tots i totes hem assolit una fita, però encara no està tot resolt. Ara ens queda mantenir l'atenció, i continuar treballant per tal que el projecte de creixement a Moixerigues no revifi. Hem de centrar-nos a fer desaparèixer del Pla Territorial Metropolità de Barcelona la variant planificada per la Generalitat que travessa Moixerigues i el Riu-sec, variant que en cas de ser executada obriria les portes al creixement urbanístic i a la construcció de nous vials al barri, cosa que canviaria sense remei el caràcter de la nostra vila. Aquest projecte salvatge resta aturat, temporalment, gràcies al contenciós presentat per Món amb Seny, la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny i la CUP contra el pla.

Volem fer una crida a continuar lluitant perquè els creixements, carreteres i afectacions del POUM deixin de ser per sempre més una amenaça.

Inauguració del local de la CUP C/ Major, 21 de Palau

Dissabte 9 de juny

10 h. Vine a conèixer el teu local. Durant tot el matí, entra-hi, revisa la feina feta per la CUP, opina, critica i proposa la que ha de fer en el futur.

12 h. Coca i brindis

18 h. Actuació de la Colla Bastonera Quico Sabaté de Sant Celoni

18.30 h. Acte polític: “Des de la CUP seguim pensant que la democràcia és molt més que votar una vegada cada 4 anys”.

19 h. Concert d'Estel Roig

Pressupostos del 2012: sense projecte, sense planificació, sense iniciativa i beneficiant els de sempre

El darrer Ple de Sant Esteve també va aprovar els **Pressupostos del 2012**, amb el vot contrari de la CUP. Es tracta d'uns comptes absolutament restrictius en la despesa (1.983.977 €) i mancats de cap mena d'iniciativa política totalment a remolc de les circumstàncies. Així, fins ara els ingressos derivats de la construcció havien servit per fer més construcció en forma d'obra pública; en un moment com l'actual, on l'impost sobre construccions s'estima en una tercera part del ja reduït del 2010, han desaparegut totalment els projectes (més enllà del Pla Local de Joventut). Fins i tot aspectes positius, com l'increment de la partida destinada al Servei d'atenció domiciliària a persones en situació econòmica difícil, són forçades per una situació cada cop més difícil d'alguns veïns

i veïnes, i no responen a una línia política estudiada i debatuda, si més no, en el si del govern. Així, en el Ple no vam obtenir cap resposta o comentari quan es va interpel·lar el Govern si s'havia pensat fer un estudi o diagnòstic sobre les necessitats en matèria de polítiques socials a Sant Esteve.

Aquesta manca de planificació, un fet recurrent de les polítiques municipals a Sant Esteve, tenen una expressió diàfana en el fet, denunciat any rere any, que l'equip de govern segueix presentant una proposta de pressupostos sense haver liquidat els del 2011. És a dir, es fa una projecció d'allò que gastarem el 2012 sense saber exactament quants diners s'han gastat o ingressat l'any anterior. La CUP considera que sense aquest mínim no és possible planificar correctament. Recordem que la manca de planificació va arribar a un punt de gravetat especial quan l'estiu passat l'Estat va castigar Sant Esteve retenint les transferències mensuals per no haver presentat els comptes a temps.

A l'actual pressupost, a més, hi segueix havent algunes qüestions de difícil comprensió com són, per exemple, la previsió important de despesa per al projecte de la masia de Can Record (37.000 €), sense saber quina idea de projecte té l'actual equip de govern sobre el futur equipament, i sense cap pla, almenys que s'hagi comunicat al Ple, sobre la manera de decidir els futurs usos de la masia. Ho decidirà la Junta de Govern? Es demanarà participació pública?

Igualment, la CUP segueix sense entendre, a més, les despeses en gestories i altres serveis externalitzats que serien assumibles per la plantilla de treballadors de l'Ajuntament.

En conclusió, si els pressupostos es consideren l'expressió més directa de l'acció política d'un govern, els del 2012 ens estan mostrant un ajuntament únicament preocupat pel dia a dia, sense projectes ni a curt ni a mitjà termini, i atrapat pel deute que aquest mateix govern ha generat en anys precedents i que, a 1 de gener, era d'1.482.776 €. Som conscients del problema de finançament d'un Ajuntament com el nostre. Però, tal com ja es va dir en aquest Ple des del grup de la CUP, no tota iniciativa es porta a terme amb diners. També cal imaginació i empena.

Plans de "viabilitat" o un regal més als bancs?

Finalment, en el mateix Ple, també es va aprovar la proposta de **Pla de Viabilitat** econòmica que l'Estat obliga a aprovar per pagar a tots els proveïdors abans de finals d'abril. Aquests "Plans d'ajustament" imposats pel govern espanyol han estat venuts com a eines per fer front al pagament dels proveïdors, però per la CUP són, a la pràctica, una intervenció de l'economia dels municipis amb pràctiques i conseqüències neoliberals.

Així, la llei aprovada per la majoria absoluta del PP estableix que els ajuntaments que no puguin fer front a la totalitat dels pagaments a proveïdors privats mitjançant els seus recursos de tresoreria fins a finals d'abril d'enguany, hauran de demanar, obligatòriament, un crèdit (mitjançant diverses fórmules) gestionat per un fons estatal i diverses entitats bancàries, per pagar els diners que deuen. Els bancs avançaran la totalitat de la suma i els ajuntaments hauran de retornar aquests diners, amb interessos.

Davant aquests fets, la CUP denuncia que **aquestes mesures són un robatori al poble**, ja que els bancs, que acaben d'obtenir liquiditat a l'1% provinent del BCE (Banc Central Europeu), pagaran als proveïdors per

avançat i, seguidament, els Ajuntaments hauran de tornar aquests diners a un aproximat 5% d'interessos (als mateixos bancs).

És un pas més per imposar polítiques neoliberals a escala local. El fet de contraure aquests crèdits (que en el cas de Sant Esteve de Palautordera s'hauran de demanar per un valor d'uns 400.000 euros) i d'haver de pagar d'immediat tot el deute acumulat durant anys obliga als ajuntaments a haver de preparar un pla per a la sostenibilitat dels seus comptes assumint el cost del nou crèdit obligatori.

Des de la nostra formació defensem que **no és el poble qui ha de pagar la mala gestió dels polítics** i que cal tornar el deute de manera immediata a alguns dels proveïdors, especialment a autònoms i petites empreses, però no necessàriament als proveïdors més grans i que més s'han beneficiat de la bombolla immobiliària (que són molts dels que han de cobrar dels nostres ajuntaments), i encara menys si això pot fer trontollar serveis públics i socials de les administracions locals.

L'Ajuntament de Sant Esteve de Palautordera, per la insubmissió fiscal a Espanya

L'Ajuntament de Sant Esteve demanarà poder liquidar la majoria dels impostos a l'Agència Tributària de Catalunya i al mateix ajuntament, i per tant deixar de fer-ho a la d'Espanya. Així ho va acordar ahir el Ple de la corporació, després d'aprovar-se una moció de la CUP en aquest sentit. Val a dir que el grup majoritari, CiU, es va incorporar al consens després de preguntar repetides vegades sobre l'aplicació immediata de l'Acord, potser amb la temença d'haver de portar el seu compromís amb la independència a la pràctica.

En el text, s'instà la Generalitat i l'Agència Tributària de Catalunya a establir un protocol d'actuació i efectuar els canvis normatius necessaris per tal de realitzar els pagaments dels impostos a Catalunya. D'aquesta manera, Sant Esteve passarà a formar part dels municipis que, com Girona, Vic, Berga, Manresa o Arenys de Munt, s'han posicionat obertament a favor de la insubmissió fiscal.

Gràcies a la mesura, l'Ajuntament també habilitarà "els mecanismes necessaris per tal d'assessorar i donar cobertura a aquells ciutadans o empreses de Sant Esteve que vulguin acollir-se a aquesta pràctica a nivell particular". Des de la CUP vetllarem per tal que aquest acord de Ple no quedi reduït a una mera declaració d'intencions i que s'incorpori a la pràctica política i administrativa del nostre Ajuntament.

Davant l'espoli fiscal

INSUBMISSIÓ

L'ENTREVISTA

Maria Calvo i Xavier Alfaras són voluntaris del Servei d'aliments de Càritas de Sant Celoni. Aquesta entitat subministra aliments a les famílies en situació de pobresa que ho hagin demanat als Serveis Socials de l'Ajuntament. Asseguren que hi ha un creixement en el nombre de famílies celonines que necessiten aquest servei per suplir les seves necessitats alimentàries. I els fa por que això sigui només la punta de l'iceberg d'una situació que cada cop es torna més preocupant.

“Mentre la distància entre l'àmbit públic i el comunitari sigui tan gran, hi ha d'haver altres mitjans”

Com definiríeu el Servei d'aliments?

És un recurs extraordinari per atendre una situació d'urgència. Extraordinari en el sentit que l'ideal seria que no existís, perquè voldria dir que la gent seria autònoma i que es podrien procurar els seus aliments. No atén el fons del problema, per tant, nosaltres pensem que estem actuant d'urgència, fem de bombers.

El Servei d'aliments és la solució a les situacions de pobresa?

No, això ha d'anar al costat d'unes altres polítiques socials que ajudin a posar remei al problema d'origen, que és la desigualtat. No pel fet que ens haguem arremangat per pal·liar la situació, vol dir desmobilitzar-se ni de bon tros.

Com funciona el servei?

Les famílies es van rotant i vénen un cop al mes, cada divendres entre 30 i 35 famílies recullen els lots. Intentem no anar amb un esquema dels que donen i els que reben, allà tots rebem i tots donem. Estem tots al mateix vaixell. Hem intentat no ser un caixer automàtic d'aliments, has de conèixer la situació i compartir-la d'alguna manera.

Sou vosaltres qui decidiu les famílies receptores?

No, nosaltres no decidim, si vénen els enviem a l'Ajuntament, que és qui fa el cribratge. Nosaltres no som professionals, no podem valorar i demanar-los les dades que pot sol·licitar una assistenta social.

Aquesta ajuda té alguna tempo-

ralitat?

Les famílies tenen una targeta amb sis caselles, que són els mesos que poden arribar a venir. I després han de parar de venir perquè s'ha de tornar a valorar la seva situació.

Actualment d'on provenen els aliments?

El principal proveïdor és el sistema que hi ha d'excedents de la Comunitat Europea, el 40% aproximadament. El segon és la Fundació del Banc dels Aliments, una tona al mes. Llavors vindrien els convenis amb els supermercats i un parell de campanyes a l'any. En el cas de Sant Celoni també tenim una subvenció de l'Ajuntament, amb qui actuem coordinats, com també ho fem amb Creu Roja, que també distribueix aliment.

El subministrament d'aliments està garantit?

No, de fet el que ve de la comunitat europea està en quarantena, l'any passat s'ho volien carregar. Això s'ha salvat in extremis perquè hem aconseguit prorrogar-ho dos anys mes, però d'aquí dos anys hauran de ser els Estats membres els que se n'hauran de fer càrrec.

Quina quantitat d'aliments repartiu a la setmana?

Ara ens estem acostant a la tona, estem atenent 260 famílies. Repartim els aliments bàsics: llet, llegum, llaunes de peix, oli, ous, pasta i arros. Això és la cistella bàsica, llavors hi ha una llista de coses que provenen de les donacions.

Heu notat un creixement en la demanda d'aliments?

Creiem que ara hi ha molta més gent que no t'ho esperaries que necessita aquest recurs, gent que s'ha quedat amb les hipoteques que no poden.

Hi ha dades sobre fins a quin punt està afectant la pobresa a Sant Celoni i al Baix Montseny?

Amb l'Ajuntament es va mig quedar de muntar una Taula Social, precisament per avaluar la situació més fidedignament, perquè ens fa molta por que això que veiem nosaltres sigui la punta de l'iceberg. Precisament en la primera campanya de la CUP de Sant Celoni ja es deia de fer un estudi sobre la pobresa a Sant Celoni, perquè no hi ha dades fiables.

Penseu que aquesta tasca hauria de fer-se des de les administracions i no des d'entitats privades?

Les administracions públiques haurien de ser la garantia última que es puguin subministrar els aliments. Però, a banda d'aquesta garantia que hem d'exigir, mentre la distància entre allò públic i allò comunitari sigui tan gran, hi ha d'haver altres mitjans comunitaris.